

Arrest

nr. 160 374 van 19 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE MAEYER loco advocaat C. BUYTAERT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Abgal-clan te behoren. U bent geboren in het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiran, Zuid- en Centraal- Somalië. Uw ouders zijn gescheiden. In 2002 verhuisde u met uw vader naar Mogadishu. U ging hier naar school. In 2006 werd de situatie in Mogadishu met de opkomst van de Unie van Islamitische Rechtbanken te gevaarlijk waardoor u opnieuw naar Halgan bent verhuisd. Al Shabaab trachtte jongeren van uw regio te overtuigen om voor Al Shabaab te werken. Een achterneef van uw moeder, één van de leiders van Al Shabaab, trachtte u te overhalen om voor Al Shabaab te werken. In 2013 werd u opgepakt door Al Shabaab en gedurende een week opgesloten. U werd eveneens in 2013 door de overheid gearresteerd en gedurende vier dagen vastgehouden. In november 2013 werd u nogmaals door Al Shabaab meegenomen. Diezelfde avond ging Al Shabaab terug naar uw huis om ook uw oom mee te

nemen. Hierbij werd er geschoten en is uw grootmoeder om het leven gekomen. Uw moeder raakte gewond aan haar been. Al Shabaab slaagde er niet in uw oom te ontvoeren. Anderhalve maand later veroverde het leger de plaats waar u gevangen zat, waarna u bent vrijgekomen. Vervolgens besloot u het land te verlaten. Uw oom regelde u reis uit Somalië. U bent in maart 2014 uit Somalië vertrokken. Na een lang verblijf in Jemen, Turkije en Griekenland bent u op 6 mei 2015 in België aangekomen. U vroeg op 7 mei 2015 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U verklaart immers afkomstig te zijn uit dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiran, Zuid- en Centraal- Somalië en er vanaf uw geboorte (4/12/1994) tot uw vertrek (03/2014), met uitzondering van enkele jaren (2002 tot 2006), verbleven te hebben. Er wordt echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw herkomst bevestigd en beoordeeld.

U heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiran, Zuid- en Centraal Somalië.

Vooreerst is uw geografische kennis beperkt en/of komt zij geenszins overtuigend over. Zo kan u zeer veel dorpen benoemen in verschillende richtingen vanaf Halgan en zou u verschillende ervan daadwerkelijk bezocht hebben (CGVS, p. 12). Echter, wanneer u gevraagd wordt om de weg te beschrijven van uw dorp naar het dorp Burweyn – waar u zelf geweest zou zijn – blijkt u dit niet correct te kunnen. U zegt dat het een klein beetje verderop is en er twee of drie dorpen tussen liggen (CGVS, p. 12). U wordt twee keer gevraagd naar welke dorpen er dan tussen Halgan en Burweyn liggen waarop u tweemaal enkel Jabule benoemt (CGVS, p. 12). U wordt er vervolgens op gewezen dat u eerder in het gehoor net een hele lijst dorpen die langs verschillende wegen liggen benoemde en nogmaals gevraagd om de dorpen te benoemen tussen Halgan en Burweyn waarop u nog de dorpen Farlibeh en Aborey toevoegt (CGVS, p. 13). Farlibeh werd niet teruggevonden op de kaart. Aborey ligt een eind in een zijweg van die weg naar Burweyn, enigszins in buurt van die weg. Rekening houdend met de nabijheid aan de weg liggen er echter nog zeer veel andere dorpen tussen Halgan en Burweyn. Nog opvallender is het echter dat u niet blijkt te weten dat men eveneens door de stad Bulo Burto moet op weg naar Burweyn. Wanneer u de weg wordt gevraagd van Halgan naar Jabule – waar u eveneens zelf al was geweest – zegt u vreemd genoeg dat dit buurdorpen zijn en dat er alleen maar landbouwgronden tussen liggen (CGVS, p. 13). Opnieuw dient te worden vastgesteld dat u Bulo Burto over het hoofd ziet. Meer nog, ondanks uw beweringen reeds in Jabule, Burweyn en Harwado – dat eveneens voorbij Bulo Burto ligt – te zijn geweest en tevens van en naar Mogadishu te hebben gereisd – waarvoor men tevens door Bulo Burto gaat – zegt u zelfs nooit in Bulo Burto te zijn geweest (CGVS, p. 11). Het feit dat u veel dorpen kan benoemen in uw regio maar dat, wanneer deze kennis vervolgens meer persoonlijk wordt bevestigd, u toch incorrecte informatie geeft doet uw kennis ingestudeerd overkomen.

Uit uw verklaringen over uw reisweg vanuit Somalië blijkt verder dat u geen kennis heeft van de (naburige) steden of provincies in Zuid- en Centraal-Somalië die u zou gepasseerd zijn terwijl u dergelijke plaatsen in Puntland en Somaliland wel weet mee te geven. De reisweg die u bovendien

beschrijft doet weinig overtuigen dat u daadwerkelijk vertrokken zou zijn in Hiran, dichtbij de grens met Ethiopië. Wanneer u gevraagd wordt om uw reisweg te beschrijven zegt u dat u van Belet Weyne naar Bossaso (Puntland) bent gegaan, vervolgens naar Laas Canood (betwist gebied tusssn Somaliland, Puntland en Khatumo State), dan Burco (Somaliland) en uiteindelijk naar Berbera (Somaliland), vanwaar u dan naar Jemen doorreisde (CGVS, p. 17). Dat u van Belet Weyne, dat maar een vijftigtal kilometer van Ethiopië ligt vervolgens heel Zuid- en Centraal-Somalië, Puntland en Somaliland bent doorgereisd om uw land te ontvluchten doet ernstige twijfels reizen. Bovendien houdt het weinig steek dat u van Belet Weyne eerst naar Bossaso zou zijn gegaan en vandaar terug naar Laas Canood. Volgens de kaart ligt Bossaso geheel niet op de weg van Belet Weyne naar Laas Canood. Het ligt zelfs niet op een omweg. Om Bossaso te passeren op weg naar Laas Canood zou u gewoon honderden kilometers heen en terug moeten gaan langs dezelfde weg. Bovendien is het opvallend dat u geen enkele stad of provincie in Zuid en Zuid-Centraal Somalië kan benoemen die u zou zijn gepasseerd op weg naar Puntland en Somaliland. Meerdere malen wordt u nog aangemoedigd mee te geven welke plaatsen u denkt te zijn gepasseerd maar u kan geen informatie geven (CGVS, p. 17). Uw verklaringen voor deze totale onwetendheid, namelijk dat u altijd in de auto zat en dat het uw oom was die telkens uitstapte om provisie aan te kopen, is niet overtuigend (CGVS, p. 17). Dat u dergelijke plaatsen in Puntland en Somaliland dan weer wel weet te benoemen roept nog meer vragen op (CGVS, p. 17).

Voorts dient gesteld dat u beweert de boekhouding van uw winkel in Halgan te hebben gedaan van 2007 tot aan uw vertrek in maart 2014 (CGVS, p. 7). Het is echter opmerkelijk dat wanneer u gevraagd wordt naar de marktprijzen van de producten in uw winkel u systematisch de prijzen van Somaliland opgeeft. U zegt dat u olie voor 8000 tot 10000 shilling aankocht en voor 9000 tot 10000 shilling verkocht in uw winkel. Uit informatie blijkt dat de prijs van olie in Somaliland tussen 2009 en 2013 gemiddeld ongeveer 10000 shilling was en in februari 2014 12000 terwijl dit in de regio van Hiran respectievelijk 46000 en 37000 shilling was. U zegt verder dat u bloem voor 4500 tot 6000 shilling per kilo verkocht. De prijs voor bloem in Somaliland voor uw vertrek was 4500 shilling. In de regio Hiran was dit 16000 shilling. U zegt ook dat suiker 5500 tot 7000 shilling kostte. Uit informatie blijkt dat de marktprijs van suiker voor uw vertrek 5700 Somalilandse shilling was terwijl dit in Hiran 17700 Somalische shilling was. U zegt tevens dat kamelenmelk ongeveer 5500 tot 6000 shilling per liter kost. Ook dat komt overeen met de prijs in Somaliland terwijl dit in Hiran rond de 18000 Somalische shilling was. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt zegt u dan dat de prijzen die u gaf eigenlijk niet per kilo zijn (CGVS, p. 18). Dit is niet overtuigend, gezien wel degelijk steeds uitdrukkelijk de prijs per kilo werd gevraagd en door u gegeven.

Bovendien zegt u dat er in uw regio van herkomst geen droogte is geweest de laatste jaren voor uw vertrek (CGVS, p. 14). Dit is zeer opvallend aangezien Somalië alsook de provincie Hiran, in 2011 getroffen werd door de zwaarste droogte in 60 jaar. Dit leidde tot een hongersnood in Somalië die tot 2012 duurde. Ook in de provincie Hiran kwamen er mensen als gevolg van de droogte en voedseltekorten om het leven. Tijdens deze periode zijn veel mensen hun regio ontvlucht voor de honger richting Ethiopië en andere buurlanden. Dat u zelf zegt dat er geen droogte is geweest doet ernstig twifelen aan uw beweerde herkomst uit Hiran. Wanneer u vervolgens met uw onwetendheid wordt geconfronteerd zegt u dat jullie die droogte niet voelden omdat jullie een waterput achter het huis hadden (CGVS, p. 18). Deze uitleg verklaart niet waarom u niet op de hoogte bent van de droogte en hongersnood die gedurende een jaar uw land en uw beweerde regio van herkomst heeft geteisterd. U legt ten slotte ook geen documenten neer waaruit uw werkelijke herkomst zou kunnen worden afgeleid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiran, Zuid- en Centraal- Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 8 juli 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit/herkomst, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen

geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiran. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit/herkomst en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit/herkomst, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiran, Zuid- en Centraal- Somalië (CGVS, p. 18).

U gaf zelf geen zicht op uw werkelijke streek van herkomst. Omdat u systematisch gebruik maakt van marktprijzen van Somaliland (zie supra) en gezien uw spontaan aangereikte kennis van steden in Somaliland ontstaat er het vermoeden dat u afkomstig bent uit Somaliland. Dit vermoeden volstaat op zich niet om ten aanzien van u te besluiten tot een nood aan internationale bescherming wegens een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vw. Wat het reëel risico zoals bedoeld in artikel 48/4 Vw betreft kan nog worden aangestipt dat uit informatie van het CGVS (COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland, 15 juli 2015) blijkt dat er op dit ogenblik geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet in Somaliland.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Zuid- en Centraal- Somalië, de door u genoemde regio van herkomst, vermits u niet afkomstig bent uit deze regio."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 september 2015 een schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur. Hij geeft een theoretische uiteenzetting over deze artikelen en beginselen en over de bewijslast, de onderzoeksplicht en de beoordeling van de geloofwaardigheid van de asielzoeker.

Verzoeker stelt: *"Er bestaan bij het CGVS geen procedureregels met betrekking tot het verslag van het gehoor; er bestaat dan ook geen enkele waarborg dat de nota's die door de ambtenaar genomen zijn, betrouwbaar zijn; indien bijgevolg de asielzoeker de inhoud van die nota's (over een bepaalde tegenstrijdigheid) op een nauwkeurige en geloofwaardige manier betwist, kan het verslag op dit punt niet tegen hem gebruikt worden."*

Verzoeker klaagt aan dat de bestreden beslissing *"geen enkel onderzoek verricht naar zijn problemen met Al Shabaab die aan de basis van zijn asielaanvraag liggen. De bestreden beslissing beperkt zich immers tot het analyseren van de geografische en economische kennis van verzoeker over Somalië zonder de grondslag van zijn asielaanvraag te analyseren"*. Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal zodoende niet voldaan aan de onderzoeksplicht, de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker meent dat *"door het gebrek aan analyse in de bestreden beslissing van de basis van verzoekers asielaanvraag werden aldus niet alle pertinente feiten vastgesteld en beoordeeld"* en dat *"de bestreden beslissing heeft dus niet alle beschikbare middelen aangewend om de nodige bewijzen te verzamelen teneinde verzoekers asielaanvraag te beoordelen. Bijgevolg had hem op zijn minst het voordeel van de twijfel moeten worden gegund"*.

Verzoeker merkt op *"dat hij voor de onwetendheid van en betwijfelbaarheid een passende uitleg heeft gegeven namelijk dat hij de reis in de auto heeft doorgebracht en zijn oom telkens uitstapte om provisie te kopen"* en dat hij ook over zijn onwetendheid over de droogte *"een passende verklaring"* heeft gegeven *"namelijk dat hij een waterput had en de droogte aldus niet voelde"*.

Verzoeker wijst erop *“dat hij dorpsgebonden leefde en dat er geen rekening gehouden werd met zijn zeer jonge leeftijd, opleiding en intellectuele vermogens”*. Hij hekelt dat *“met de zeer jonge leeftijd, opleiding en intellectuele vermogens van verzoeker”* geen rekening werd gehouden. Volgens verzoeker werd er evenmin rekening gehouden met het feit *“dat verzoeker enkel de Somalische taal machtig is”*.

Hij stelt nog: *“Bovendien zijn onjuiste verklaringen op zichzelf geen reden om de aanvraag te weigeren. Dergelijke verklaringen moeten worden beoordeeld gelet op de omstandigheden eigen aan de zaak. Nu niet alle omstandigheden eigen aan de zaak in overweging werden genomen – immers de basis van verzoekers asielaanvraag werd door de bestreden beslissing niet geanalyseerd – zijn de door de bestreden beslissing beweerde onjuiste verklaringen over geografische en economische elementen in Somalië op zichzelf geen reden op de aanvraag van verzoeker te weigeren.”*.

Verzoeker is van oordeel *“dat het feit dat hij geen documenten kan voorleggen die zijn asielaanvraag staven hem niet kan worden verweten”*.

Verzoeker hekelt *“dat de bestreden beslissing zich bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid volledig heeft gefocust op de minder relevante details van zijn asielrelaas zonder de eigenlijke basis van zijn asielaanvraag te onderzoeken”* en stelt dat *“er werd immers enkel rekening gehouden met de reisroute, geografische en economische kennis van de regio van afkomst en met gegevens die irrelevant zijn voor de beoordeling van de basis van verzoekers asielaanvraag, namelijk zijn problemen met Al Shabaab”*.

Volgens verzoeker werd er ook *“geen rekening gehouden met het feit dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is”*. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad hecht geen geloof aan de door verzoeker beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië.

2.4. Zo blijkt verzoekers geografische kennis onaannemelijk beperkt.

Vooreerst kon verzoeker de weg van zijn dorp naar het dorp Burweyn, waar hij geweest zou zijn, niet correct beschrijven (gehoor, p. 12) en blijkt hij niet te weten dat men door de stad Bulo Burto moet op weg naar Burweyn. Gevraagd de weg van Halgan naar Jabule, waar hij eveneens zelf al was geweest, te beschrijven, beweert hij foutief dat dit buurdorpen zijn en dat er alleen maar landbouwgronden tussen liggen (gehoor, p. 13), terwijl Bulo Burto ertussen ligt. Ondanks verzoekers beweringen dat hij reeds in Jabule, Burweyn en Harwado - allen voorbij Bulo Burto - was geweest en tevens van en naar Mogadishu had gereisd - waarvoor men tevens door Bulo Burto gaat - verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij nooit in Bulo Burto is geweest (gehoor, p. 11).

Voorts bleek verzoeker geen kennis te hebben van de (naburige) steden of provincies in Zuid- en Centraal-Somalië die hij op zijn reisweg gepasseerd zou zijn, terwijl hij dergelijke plaatsen in Puntland en Somaliland wel weet te benoemen. Gevraagd om zijn reisweg te beschrijven vertelde verzoeker dat hij van Belet Weyne naar Bossaso (Puntland) is gegaan, vervolgens naar Laas Canood (betwist gebied tusssen Somaliland, Puntland en Khatumo State), dan Burco (Somaliland) en uiteindelijk naar Berbera (Somaliland), vanwaar hij dan naar Jemen doorreisde (gehoor, p. 17). Verzoeker kan dus geen enkele stad of provincie in Zuid en Zuid-Centraal Somalië noemen die hij zou zijn gepasseerd op weg naar Puntland en Somaliland (gehoor, p. 17). Dat hij *“de reis in de auto heeft doorgebracht en zijn oom telkens uitstapte om provisie te kopen”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan deze onwetendheid niet verschonen, daar verzoeker er wel in slaagde plaatsen op te geven die ze gepasseerd hebben in Puntland en Somaliland. Bovendien wordt nog opgemerkt dat het, gelet op de geografische informatie in het administratief dossier, weinig steek houdt dat verzoeker van Belet Weyne eerst naar Bossaso zou zijn gegaan en vandaar terug naar Laas Canood.

2.5. De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst wordt verder geheel ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker beweerde dat er in zijn regio van herkomst geen droogte is geweest de laatste jaren voor zijn vertrek (gehoor, p. 14). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat Somalië alsook de provincie Hiran, in 2011 getroffen werd door de zwaarste droogte in 60 jaar, wat leidde tot een hongersnood in Somalië die tot 2012 duurde. Ook in de provincie Hiran, waar verzoeker toen gewoond zou hebben, kwamen er mensen als gevolg van de droogte en voedseltekorten om het leven. Tijdens deze periode zijn veel mensen hun regio ontvlucht voor de honger richting Ethiopië en andere buurlanden. De uitleg in het verzoekschrift *“dat hij een waterput had en de droogte aldus niet voelde”* is uiteraard geen vergoelijking voor verzoekers gehele onwetendheid over deze ramp die zijn gebied getroffen heeft, temeer daar hij een winkel in voedingsmiddelen uitbaatte (gehoor, p. 7) en hiervoor ook producten ging aankopen (gehoor, p. 8), waardoor hij voortdurend in contact kwam met mensen uit zijn buurt en de beschikbaarheid van levensmiddelen.

2.6. Ten slotte blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij geenszins bekend is met de marktprijzen in Hiran, hoewel hij beweerde de boekhouding van zijn winkel in Halgan te hebben gedaan van 2007 tot aan zijn vertrek in maart 2014 (gehoor, p. 7). Gevraagd naar de marktprijzen van olie, bloem, suiker en kamelenmelk, antwoordde verzoeker respectievelijk 9000 tot 10000 shilling, 4500 tot 6000 shilling per kilo, 5500 tot 7000 shilling en 5500 tot 6000 shilling per liter. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de door verzoeker opgegeven bedragen overeenkomen met de marktprijzen in die periode in Somaliland, doch dat de marktprijs in Hiran voor olie toen tussen de 46000 en 37000 shilling was, voor bloem 16000 shilling per kilo, voor suiker 17700 shilling en voor kamelenmelk rond de 18000 shilling per liter.

2.7. Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat verzoeker *“dorpsgebonden leefde”* en dat *“er geen rekening gehouden werd met zijn zeer jonge leeftijd, opleiding en intellectuele vermogens”* noch met het feit *“dat verzoeker enkel de Somalische taal machtig is”* noch met het feit *“dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is”*, antwoordt de Raad dat van verzoeker, die 20 jaar was op het moment van zijn vlucht en in zijn land van herkomst beweerde jarenlang een winkel open gehouden te hebben waarvoor hij de boekhouding deed, wel degelijk kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. De Raad benadrukt dat een beperkte opleiding niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit

niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe leefwereld te omschrijven. De Raad stelt dienaangaande echter vast dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit Hiran volledig loochenen. Tevens brengt verzoeker geen objectieve elementen aan die aantonen *“dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is”*, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, noch dat deze beweerde traumatisering hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen tijdens zijn gehoor. Het is in die zin evenmin ernstig dat verzoeker kennelijk nagenoeg onbekend blijft met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld die hij niet moet instuderen terwijl hij wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst.

2.8. De stelling in het verzoekschrift dat *“Er bestaan bij het CGVS geen procedureregels met betrekking tot het verslag van het gehoor; er bestaat dan ook geen enkele waarborg dat de nota's die door de ambtenaar genomen zijn, betrouwbaar zijn; indien bijgevolg de asielzoeker de inhoud van die nota's (over een bepaalde tegenstrijdigheid) op een nauwkeurige en geloofwaardige manier betwist, kan het verslag op dit punt niet tegen hem gebruikt worden.”* is niet dienstig. De Raad merkt op dat indien het verzoeker vrij staat te bewijzen dat wat hij verteld heeft door de commissaris-generaal verkeerd werd weergegeven, hij *in casu* nalaat aan te geven welke verklaringen niet waarheidsgetrouw werden genoteerd in het gehoorverslag. Het volstaat niet om louter te stellen dat er *“geen enkele waarborg (bestaat) dat de nota's die door de ambtenaar genomen zijn, betrouwbaar zijn”*. De ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij om de verklaringen van de asielzoeker onjuist weer te geven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker toont aldus niet aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist gehoor.

2.9. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de bestreden beslissing *“geen enkel onderzoek verricht naar zijn problemen met Al Shabaab die aan de basis van zijn asielaanvraag liggen. De bestreden beslissing beperkt zich immers tot het analyseren van de geografische en economische kennis van verzoeker over Somalië zonder de grondslag van zijn asielaanvraag te analyseren.”* en dat *“er werd immers enkel rekening gehouden met de reisroute, geografische en economische kennis van de regio van afkomst en met gegevens die irrelevant zijn voor de beoordeling van de basis van verzoekers asielaanvraag, namelijk zijn problemen met Al Shabaab”*, antwoordt de Raad dat verzoeker zijn beweerde herkomst uit Hiran niet aannemelijk maakt, waardoor logischerwijze geen geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde problemen met Al Shabaab die zich daar zouden hebben afgespeeld.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoon, noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Zuid- en Centraal-Somalië. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.12. Gelet dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië niet aantoon, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Zuid- en Centraal-Somalië.

Besluit

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK